

عنوان مقاله:

گونه شناسی مسکن در اقلیم جنوب شرقی ایران با تاکید بر معماری بومی سیستان، مورد پژوهی: شهر زاهدان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

منا صدرايي - دانشجوی دکتری تخصصی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، تهران، ایران

حمیدرضا صارمی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

دگرگونی های علمی و اقتصادی قرن حاضر موجب تغییرات زیادی در نحوه اسکان بشر شده است. با رشد روزافزون شهرنشینی و مهاجرت روستائیان به شهرها در کشور در چند دهه گذشته نیاز به مسکن به یکی از مهمترین نیازهای جمعیت شهری بدل شده است. مسکن به عنوان یکی از پدیده های واقعی از نخستین مسائلی است که بشر همواره با آن دست به گریبان بوده و همواره در تلاش برای دگرگونی و یافتن پاسخی مناسب برای آن است. اما همیشه این تغییرات نتایج مثبتی را در پی ندارند. بر این اساس پژوهش حاضر با هدف بررسی معماری بومی جنوب شرقی ایران و تطابق آن با معماری حاضر در شهر زاهدان به بررسی انواع مساکن بومی و معاصر می پردازد. در پهن دشت ایران زمین کهن ترین سکونتگاه ها و مراکز استقرار بشری در شرایطی رخ می نماید که ساکنین پهناورترین استان ایران توانسته بودند با بهره از دانش بومی برگرفته از خرد جمعی گونه های متعدد از عناصر طبیعی را به بهترین شکل در ایجاد نخستین نمونه از کانون های تمدن ساز دنیا مانند سایت جهانی شهر سوخته به کارگیرند. این عناصر علاوه بر ایجاد شرایط مناسب اقتصادی، جنبه های مفید و اثرگذاری در راستای حفظ منابع طبیعی و سوخت های فسیلی را در پی داشته است. لیکن با گذشت زمان و ظهور معماری مدرن، این معماری دستخوش تغییر و تحولاتی شده که بعضا نتایج حاصله حاکی از تاثیر منفی این تغییرات شده است.

کلمات کلیدی:

گونه شناسی، اقلیم جنوب شرقی ایران، معماری بومی، زاهدان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156173>

